

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 68.906/3
van 16 maart 2021

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap 'zur Abänderung des Königlichen Erlasses vom
10. August 1998 zur Festlegung der Normen, denen eine
Funktion 'Mobiler Rettungsdienst' (MRD) entsprechen muss, um
zugelassen zu werden'

Op 23 februari 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van de Duitstalige Regering verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Königlichen Erlasses vom 10. August 1998 zur Festlegung der Normen, denen eine Funktion 'Mobiler Rettungsdienst' (MRD) entsprechen muss, um zugelassen zu werden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 9 maart 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 maart 2021.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt enerzijds tot het vervangen van de machtiging, bij artikel 13 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 ‘houdende vaststelling van de normen waaraan een functie ‘mobiele urgentiegroep’ (MUG) moet voldoen om te worden erkend’, aan de minister bevoegd voor volksgezondheid, om normen voor het voertuig van de mobiele urgentiegroep vast te stellen, door een verplichting om te voldoen aan de voorwaarden van het koninklijk besluit van 12 november 2017 ‘houdende vaststelling van de uiterlijke kenmerken van de voertuigen die ingezet worden in de dringende geneeskundige hulpverlening’ (artikel 1 van het ontwerp).

Anderzijds strekt het ontwerp tot het verlengen tot en met 31 december 2024 van de mogelijkheid die bij artikel 18, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 wordt geboden om de medische permanentie ook door andere artsen dan die vermeld in artikel 6 van dat besluit te laten verzekeren (artikel 2 van het ontwerp). Aan die wijziging wordt terugwerkende kracht verleend tot 1 januari 2021 (artikel 3).

RECHTSGROND

2. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 66 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 ‘op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen’, gelezen in samenhang met artikel 3 van het koninklijk besluit van 10 april 1995 ‘waarbij sommige bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, toepasselijk worden verklaard op de functie ‘mobiele urgentiegroep’.

VORMVEREISTEN

3. Aangezien het ontwerp erkenningsnormen wijzigt, moet het overeenkomstig artikel 5, § 1, I, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, voor verslag worden voorgelegd aan de algemene vergadering van het Rekenhof, zodat die instelling de gevolgen op korte en lange termijn op de begroting van de federale overheid en van de sociale zekerheid kan evalueren. Desgevallend zullen ook de in het vierde tot negende lid van die bepaling vermelde vormvereisten moeten worden vervuld.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van het voornoemde vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan,¹ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

¹ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In de aanhef moet de datum van het advies van de Inspecteur van Financiën (1 februari 2021) en van het akkoord van de minister bevoegd voor begroting (2 februari 2021) nog worden ingevuld.

Artikel 3

5. Overeenkomstig artikel 3 ervan heeft artikel 2 van het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2021. In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

In hoofde van de betrokken ziekenhuizen en artsen worden alleszins geen verkregen situaties aangetast, aangezien de ontworpen regeling neerkomt op de regularisatie van hetgeen in de feiten gebeurd is sinds 1 januari 2021. In hoofde van de patiënten kan evenmin worden aangenomen dat zij een nadeel zullen ondervinden door de terugwerkende kracht, aangezien de ontworpen regeling er juist toe strekt de permanentie op een adequate wijze te waarborgen door een voldoende snelle behandeling mogelijk te maken, zij het door een andere arts-specialist dan een gespecialiseerde urgentiearts, waar die behandeling anders te lang zou kunnen uitblijven, gelet op het tekort aan gespecialiseerde urgentieartsen. De terugwerkende kracht kan dan ook worden aanvaard.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Wilfried VAN VAERENBERGH